

РЕШЕНИЕ

№ 2467

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. КИРИМОВ

като разглежда докладваното от ИВАН Г. КИРИМОВ Административно наказателно дело № 20221110205863 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по подадена жалба от Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „*****“ срещу фактическото му задържане от орган на РД „Охрана“ и задържането му от орган на 01 РУ-СДВР на основание обявяването му за общодържавно издирване, с мярка „принудително довеждане“ за снемане на сравнителни образци от ДНК по досъдебно производство ЗМ № 814/2016 г. по описа на 01 РУ – СДВР, пр. пр. 24 848/2015 г. по описа на СРП.

Жалбоподателят оспорва като незаконно фактическото си задържане на 12.03.2019 г. от орган на РД „Охрана“ и орган на 01 РУ на СДВР, като излага подробни мотиви в тази насока.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. поддържа депозираната жалба, като развива мотиви в насока незаконосъобразното му задържане. Акцентира на обстоятелството, че телеграмата, с която е обявен за ОДИ е била анулирана на 19.12.2018г., т.е. почти четири месеца преди задържането му. На следващо място сочи, че в нито един момент при задържането не е бил връчен актът, въз основа на който е обявен за ОДИ, с оглед възможността му да го обжалва. Претендира, че съответните процесуални действия не са били извършени незабавно, а е бил задържан около 28 часа.

В съдебно заседание ответникът Т. не взема становище.

Ответникът Д. не се явява.

СРП не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е насочена срещу годин за обжалване административен акт, изхожда от лице с правен интерес от търсената защита и е подадена в законоустановения срок, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на оспорване в случая е фактическото задържане на жалбоподателя Д. С. Д., което както се установява от събраните по делото доказателства е осъществено на 12.03.2019 г. от около 13: 00 часа и е продължило до 13:36 часа на 13.03.2019 г.

От събраните по делото доказателства се установява, че в 01 РУ – СДВР било образувано ДП ЗМ № 814/2016 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 24 848/2015 г. по описа на СРП. С постановление за принудително довеждане по реда на чл. 71, ал. 2 от НПК, на разследващ полицай Л***** по ДП ЗМ № 814/2016 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 24 848/2015 г. по описа на СРП от 21.08.2018 г. е постановено Д.Д., ЕГН ***** да бъде обявен за ОДИ, с мярка „принудително довеждане“, в качеството му на свидетел по ДП ЗМ № 814/2016 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 24 848/2015 г. по описа на СРП и да бъде принудително доведен от органите на полицията в 01 РУ-СДВР, при разследващ полицай Л*****, в работно време за извършване на процесуално следствени действия. Изрично е посочено, че препис от постановлението следва да бъде връчен на Д., с оглед гарантиране правото му на обжалване по реда на чл. 200 от НПК. Посочено е, че с оглед извършване на ПСД по ДП е необходимо вземане на сравнителни образци на ДНК от свидетеля Д.. На 22.08.2018 г. в звено „Издирване“ 01 кр. гр. при 01 РУ- СДВР била получена преписка Рег. 225р-31255/2018 г. по описа на 01 РУ-СДВР, за обявяване на Д.Д., ЕГН ***** за ОДИ, с мярка „принудително довеждане“ по ДП ЗМ № 814/2016 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 24 848/2015 г. по описа на СРП

Съгласно докладна записка /л. 95/ изготвена от мл. инсп. Т. при дежурство на 12.03.2019 г. в „ОДЧ“, около 13,00 се установило, че жалбоподателят Д. се намира в Съдебна палата – гр. София, същият е обявен за ОДИ, поради което бил задържан. Около 13,15 часа на 12.03.2019 г. полицейският служител И.Д., назначен като АП-15 получил сигнал от ОДЧ-01 РУ, че в дежурната част ГД „Охрана“ в сградата на съдебната палата има лице обявено за издирване, което било установено като Д. С. Д., ЕГН *****, обявен за общодържавно издирване с тел. № 24848/23.08.2018 г. Жалбоподателят бил предаден от органа от ГД „Охрана“ на полицейският служител Д., като бил задържан за срок до 24 ч. и транспортиран до 01 РУ-СДВР за продължаване работата по случая. В 13,20 часа бил извършен личен обиск по отношение на Д.Д., за което бил съставен съответен протокол по ЗМВР.

На 12.03.2019 г. в звено „Издирване“ 01 кр. гр. при 01 РУ- СДВР била получена докладна записка, заведена с Рег. 225р-9156/2019 г. по описа на 01 РУ-СДВР, съгласно която обявеното за ОДИ лице Д.Д. е задържан. На 13.03.2019 г. в звено „Издирване“ 01 кр. гр. при 01 РУ- СДВР била получена докладна записка за прекратяване издирването на Д..

Съгласно книга за ОДИ Д.Д. е докаран в ГДНП на 12.03.2019 г. в 13,20 часа и е освободен на 13.03.2019 г. от Л*****, в 13,36 часа.

С постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение по ДП ЗМ № 814/2016 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 24 848/2015 г. по описа на СРП от 13.03.2019 г. жалбоподателят Д. С. Д. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК. Спрямо Д. е взета МНО „Подписка“. Постановлението е връчено на Д. на 13.03.2019 г., в 14, 05 часа.

На 13.03.2019 г. за времето от 14,10 часа до 14,55 часа бил проведен разпит на жалбоподателя Д., в качеството му на обвиняем по ДП ЗМ № 814/2016 г. по описа на

01 РУ-СДВР, пр. пр. № 24 848/2015 г. по описа на СРП.

В хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства, а именно: показания на свидетеля Л*****. Същият сочи, че е бил уведомен, че Д. е принудително доведен /като не сочи точно кога/ и е настанен в помещенията на четвърти етаж, които се водят арест. Соци, че постановлението за принудително довеждане е постановено, с оглед това, че Д. не се е явявал на призовки, изпратени на известните адреси. Свидетелят твърди, че не е извършил проверка дали на жалбоподателя е била дадена възможност да обжалва процесното постановление за принудително довеждане, доколкото това била работа на органите установяващи лицето.

Така изложената фактическа обстановка, съдът възпре въз основа на следния доказателствен материал събран в хода на производството: писмени материали, постъпили от 01 РУ-СДВР /л. 67 – л. 84/, писмени материали постъпили от ГД „Охрана“ /л. 94 – л. 95/, писмени материали постъпили от жалбоподателя Д.Д. /л. 12 – л. 14; л. 104; л. 247/, разпит на свидетеля Любомир Енчев.

Съдът намира, че доказателствената съвкупност еднопосочно и непротиворечиво позволява да бѣд

е възприета горната фактическа обстановка, същата не страда от празноти и неясноти, поради не което не следва да бѣде подлагана на обстоен анализ.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че осъществено фактическо задържане на жалбоподателя е незаконосъобразно. На първо място следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 6 от Инструкция № 8121з 78/24.01.2015 г., заповед за задържане не се издава на лица, за които е постановено принудително довеждане или са задържани по реда на НПК. За лица, за които е постановено принудително довеждане, разпоредбата на чл. 11, ал. 6, т. 1 от цитираната инструкция, предвижда да се записват в книгата за пропусквателния режим, като се отбелязват номера и датата на постановлението, с което е разпоредено принудителното довеждане, органът, който го е постановил, точния час на влизане и напускане на лицето на структурата на МВР, както и че тези лица се настаняват в помещения, различни от помещенията за задържане, като им се осигурява непрекъснат контрол и наблюдение. Съдът намира, че с оглед въведените законови изисквания не са извършени част от действията, регламентирани в чл. 11, ал. 6 от цитираната инструкция, а именно: надлежно отразяване в книгата за пропусквателния режим на постановлението за принудителното му довеждане и на разпоредилия го орган, както и на служителя, който ще работи с лицето. Но дори и да са били извършени такива действия, това оправдава единствено неиздаването на нарочна писмена заповед за задържане, но не и факта на самото фактическо задържане.

Събраните по делото доказателства сочат по несъмнен начин, че жалбоподателят за периода от около 13:00 часа на 12.03.2019 г. до 13:36 часа на 13.03.2019 г., е "задържано лице" по смисъла на чл. 4 от Инструкция № 8121з-78/24.01.2015 г., тъй като е било ограничено правото му на свободно придвижване. Ограничаването на това негово право е осъществено при неспазване на принципа за съразмерност, регламентиран в чл. 6, ал. 2 от АПК, който изисква административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която актът се издава.

Ответните страни не ангажират доказателства, че жалбоподателят е следвало да бѣде осигурен за явяване пред разследващ полицай, извън рамките на работното време на 12.03.2019 г., нито че са били извършени ПСД на тази дата по образуваното досѣдебно

производство, още по-малко да са извършвани действия, които да не търпят отлагане

Следва да се има предвид, че съгласно чл. 71, ал. 3 от НПК, принудителното довеждане се осъществява през деня, освен ако не търпи отлагане. Събраните по делото доказателства налагат извод, че действия с жалбоподателя по досъдебното производство са извършени в един доста по-късен от задържането момент, а именно на следващия ден - 13.03.2019 г., повече от 24 часа, след като е бил задържан. В тази връзка, фактическото задържане на жалбоподателя се явява несъразмерно на целта, за която е било ограничено правото му на свободно придвижване. Следва да се посочи, че и самият престой на жалбоподателя в ареста на 01 РУ-СДВР е продължил повече от 24 часа, като видно от книга ОДИ, Д. е въведен в сградата на 12.03.2019 г. в 13,20 и освободен на 13.03.2019 г. в 13,36 часа. Отделно се наблюдава и допълнително нарушение на изискванията на чл. 11, ал. 6 от Инструкция № 8121з 78/24.01.2015 г., доколкото Д. е бил настанен в ареста на сграда, а не както се изисква в помещения, различни от помещенията за задържане.

На следващо място съдът намира, че незаконосъобразното задържане на жалбоподателя е започнало още при фактическото му задържане на 12.03.2019 г., около 13,00 часа от мл. инсп. Т. в сградата на Съдебна палата – гр. София, доколкото Д. не е бил запознат с възможността да атакува постановлението на разследващ полицай Енчев, въз основа на което е обявен за ОДИ по реда на чл. 200 от НПК, както изискване предвижда разпоредбата на чл. 71, ал. 8 от НПК, с което е нарушено и неговото право на защита. Несъмнено служителите на ГД „Охрана“ разполагат с правомощията по чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, доколкото разпоредбата на чл. 393, ал. 1, вр. чл. 391, ал. 1, т. 5 от ЗСВ, предвижда такова овластяване, но при упражняване на тези свои правомощия органите на РД „Охрана“ следва да съблюдават за правата и интересите на гражданите и гарантират, че на задържани лица ще бъде предоставена възможност да атакуват акта, въз основа на който е постановено ограничаване на тяхно основно право на свобода и придвижване.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспореното фактическо задържане на жалбоподателя, като осъществено в нарушение на основен принцип в административния процес, се явява постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ фактическото задържане на Д. С. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ул. „Д****“, осъществено за периода от 13,00 часа на 12.03.2019 г. до 13,36 часа на 13.03.2019 г. от мл. инсп. И****. /служител на РГ „Охрана“ и ИВ. Н. Д. /полицейски служител при 01 РУ – СДВР/, като незаконосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София-град, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____